

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 6 юли 2006 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Неделчо Беров

Членове: Стефанка Стоянова

Маргарита Златарева

Васил Гоцев

Людмил Нейков

Румен Янков

Лазар Груев

Мария Павлова

Емилия Друмева

Владислав Славов

Евгени Танчев

при участието на секретар-протоколиста Гергана Иванова разгледа в закрито заседание на 06.07.2006 г. конституционно дело №7/2006 г., докладвано от съдията Лазар Груев.

Производство по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, във фазата по допустимостта, съгласно чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционния съд.

Делото е образувано на 08.06.2006 г. по искане на пленума на Върховния касационен съд (ВКС) за обявяване противоконституционността на параграф 7 от Закона за изменение и допълнение на Конституцията на Република България (ДВ, бр. 27 от 31.03.2006 г.) в частта му, с която се създава член 130а, т. 3: Министърът на правосъдието: „3. може да прави предложения за назначаване, повишаване, понижаване, преместване и освобождаване от длъжност на съдии, прокурори и следователи“. Според искателя „текстът засяга формата на държавно управление, нарушавайки принципите за разделение

на властите, установения баланс между тях, принципа на правовата държава и независимостта на съдебната власт“, което „прави Обикновено народно събрание некомпетентно да възлага посочените правомощия на министъра с промени в сега действащата Конституция“.

Искането според ВКС се основава на чл. 149, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 153 и чл. 158, т. 3 от Конституцията.

За да се произнесе, Конституционният съд взе предвид следното:

Искането е от оправомощен субект съгласно чл. 150, ал. 1 от Конституцията и отговаря на изискванията посочени в чл. 17, ал. 1 от Закона за конституционния съд, поради което е допустимо.

То има за предмет закон за изменение и допълнение на Конституцията и следователно подлежи на конституционен контрол единствено относно това, дали е спазен реда, установен в основния закон за промяната му и дали промяната не засяга въпроси от изключителната компетентност на Велико народно събрание.

С оглед предмета на делото съдът счита, че следва да бъдат конституирани като заинтересовани страни Народното събрание, президентът на републиката, Министерският съвет, министърът на правосъдието, министърът по европейските въпроси, Висшият съдебен съвет, Върховният административен съд, главният прокурор, Съюзът на съдиите в България, Асоциацията на прокурорите, Камарата на следователите и Висшият адвокатски съвет.

С оглед изложеното и на основание чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

Допуска за разглеждане по същество искането на пленума на ВКС за установяване противоконституционността на параграф 7 от Закона за

изменение и допълнение на Конституцията на Република България (ДВ, бр.27 от 31.03.2006г.) в частта му, с която се създава член 130а, т. 3.

Конституира като заинтересовани страни Народното събрание, президента на републиката, Министерския съвет, министъра на правосъдието, министъра по европейските въпроси, Висшия съдебен съвет, Върховния административен съд, главния прокурор, Съюза на съдиите в България, Асоциацията на прокурорите, Камарата на следователите и Висшия адвокатски съвет, на които да се изпратят преписи от искането и настоящото определение и им се съобщи, че в 20-дневен срок могат да представят писмени становища.

Препис от определението да се изпрати на пленума на ВКС, който в същия срок може да представи допълнителни съображения.

Председател: Неделчо Беров